

Er den omstændighed, at arbejdsgiveren ikke meddeler de krævede oplysninger, et forhold som indebærer en formodning for, at der foreligger en forskelsbehandling som påstået af arbejdstageren?

⁽¹⁾ EUT L 204, s. 23.

⁽²⁾ EFT L 180, s. 22.

⁽³⁾ EFT L 303, s. 16.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Najvyšší súd (Den Slovakiske Republik) den 23. august 2010 — Jozef Križan m.fl. mod Slovenská inšpekcia životného prostredia (det slovakiske miljøinspektorat)

(Sag C-416/10)

(2010/C 301/15)

Processprog: slovakisk

Den forelæggende ret

Najvyšší súd

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Jozef Križan, Katarína Aksamitová, Gabriela Kokošková, Jozef Kokoška, Martina Strezenická, Jozef Strezenický, Peter Šidlo, Lenka Šidlová, Drahoslava Šidlová, Milan Šimovič, Elena Šimovičová, Stanislav Aksamit, Tomáš Pitoňák, Petra Pitoňáková, Mária Križanová, Vladimír Mizerák, Lubomír Pevný, Darina Brunovská, Mária Fišerová, Lenka Fišerová, Peter Zvolenský, Katarína Zvolenská, Kamila Mizeráková, Anna Konfráterová, Milan Konfráter, Michaela Konfráterová, Tomáš Pavlovič, Jozef Krivošík, Ema Krivošíková, Eva Pavlovičová, Jaroslav Pavlovič, Pavol Šipoš, Martina Šipošová, Jozefína Šipošová, Zuzana Šipošová, Ivan Čaputa, Zuzana Čaputová, Štefan Strapák, Katarína Strapáková, František Slezák, Agnesa Slezáková, Vincent Zimka, Elena Zimková, Marián Šipoš og Pezinok

Sagsøgt: Slovenská inšpekcia životného prostredia (det slovakiske miljøinspektorat)

Præjudicielle spørgsmål

1) Pålægger eller tillader EU-retten (navnlig artikel 267 TEUF) en højesteret i en medlemsstat af egen drift at forelægge Den Europæiske Unions Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse tillige i de tilfælde, hvor situationen i hovedsagen er som følger: Forfatningsdomstolen har ophævet

højesterets dom, der i det væsentlige er støttet på anvendelsen af EU-retten på miljøbeskyttelsesområdet, idet den pålægger den at efterkomme forfatningsdomstolens vurderinger vedrørende tilsidesættelse af forfatningsmæssige rettigheder, såvel processuelle som materielle, i relation til en del af proceduren uden at tage hensyn til sagens EU-retlige aspekter. Sagt på en anden måde: Når forfatningsdomstolen som højeste retsinstans i den foreliggende sag ikke deler konklusionen om, at EU-Domstolen skal forelægges et præjudicielt spørgsmål, og foreløbigt har udelukket anvendelsen af retten til et godt miljø og beskyttelsen heraf i hovedsagen?

- 2) Er det muligt at opnå det grundlæggende formål bestående i integreret forebyggelse — der navnlig er fastsat i betragtning 8, 9 og 23 i præambelen til og artikel 1 og 15 i Rådets direktiv 96/61/EF ⁽¹⁾ om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening og i EU-retten på miljøområdet generelt — eller forebyggelse og bekæmpelse af forurening også via offentlighedens deltagelse i opnåelsen af et højt beskyttelsesniveau for miljøet som helhed ved hjælp af en procedure, hvorunder den berørte offentlighed ikke, på tidspunktet for indledningen af en procedure om integreret forebyggelse, har direkte adgang til hele den relevante dokumentation (artikel 6 sammenholdt med artikel 15 i direktiv 96/61/EF), navnlig til afgørelsen om placering af et affaldsdeponeringsanlæg, og ansøgeren efterfølgende under den indledende procedure bilægger det manglende dokument på den betingelse, at det ikke videregives til andre parter i proceduren, eftersom der er tale om materiale, der er omfattet af forretningshemmeligheden. Sagt på en anden måde: Kan det med føje antages, at afgørelsen om anlæggets placering (og navnlig begrundelsen herfor) i væsentligt omfang har indflydelse på fremsættelsen af argumenter, bemærkninger og andre udtalelser?
- 3) Opfyldes formålene med Rådets direktiv 85/337/EØF ⁽²⁾ om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, navnlig henset til EU-retten på miljøområdet, og mere specifikt betingelsen i direktivets artikel 2, hvorefter projekterne, inden der gives tilladelse, skal undergives en vurdering af deres indvirkning på miljøet, i en situation, hvor det standpunkt, som miljøministeriet oprindeligt indtog efter afslutningen af en procedure med vurdering af indvirkningen på miljøet (VVM-procedure), ved en simpel beslutning forlænges flere år senere uden først at indlede en ny VVM-procedure. Sagt på en anden måde: Kan det antages, at en afgørelse, der er truffet i medfør af Rådets direktiv 85/337/EØF, har ubegrænset gyldighed?
- 4) Omfatter den generelle betingelse, der er fastsat i direktiv 96/61/EF (navnlig i præambelen til direktivet og i artikel 1 og 15a), på grundlag af hvilken hver medlemsstat sikrer forebyggelse og bekæmpelse af forurening også ved at tilbyde den berørte offentlighed adgang til retfærdig, upartisk og rettidig administrativ klage og domstolsprøvelse, sammenholdt med artikel 10a i direktiv 85/337/EØF og artikel 6 og artikel 9, stk. 2 og 4, i Århuskonventionen, også, at offentligheden har mulighed for at begære en administrativ eller

judicial foreløbig foranstaltning i overensstemmelse med national ret (eksempelvis en kendelse om udsættelse af gennemførelsen af en integreret afgørelse), der gør det muligt midlertidigt, eller i hvert fald indtil afgørelsen om sagens realitet, at afbryde opførelsen af et planlagt anlæg?

- 5) Er det muligt, at en retsafgørelse, hvorved den betingelse, der er fastsat i direktiv 96/61/EF, i direktiv 85/337/EØF eller artikel 9, stk. 2 og 4, i Aarhus-konventionen, realiseres — dvs. anvendelse af den ret, der dér er sikret offentligheden til en rimelig retsbeskyttelse som omhandlet i artikel 191, stk. 1, og 2, TEUF vedrørende Unionens politik på miljøområdet — retsstridigt gør indgreb i en erhvervsdrivendes ejendomsrettigheder som beskyttet ved eksempelvis artikel 1 i tillægsprotokollen til europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, idet denne erhvervsdrivende, der er ansøger i en integreret proces, under retssagen får annulleret byggetilladelsen til opførelse af et nyt anlæg, som han lovligt har opnået?

⁽¹⁾ EFT L 257, s. 26.

⁽²⁾ EFT L 175, s. 40.

Anmodning om præjudicial afgørelse indgivet af Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Tyskland) den 23. august 2010 — Wolfgang Hofmann mod Freistaat Bayern

(Sag C-419/10)

(2010/C 301/16)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Wolfgang Hofmann

Sagsøgt: Freistaat Bayern

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 2, stk. 1, og artikel 11, stk. 4, andet afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/126/EF af 20. december 2006 om kørekort ⁽¹⁾ fortolkes således, at en medlemsstat skal nægte at anerkende gyldigheden af et kørekort, der er udstedt i en anden medlemsstat, til en person for hvem der gælder en suspensionsperiode, efter at hans kørekort er inddraget på den førstnævnte medlemsstats område, og han på tidspunktet for udstedelsen af det nye kørekort havde sædvanlig bopæl på den udstedende medlemsstats område?

⁽¹⁾ EUT L 403, s. 18.

Anmodning om præjudicial afgørelse indgivet af High Court of Justice (Chancery Division) (Det Forenede Kongerige) den 27. august 2010 — Georgetown University, University of Rochester og Loyola University of Chicago mod Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks

(Sag C-422/10)

(2010/C 301/17)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice (Chancery Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Georgetown University, University of Rochester og Loyola University of Chicago

Sagsøgt: Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks

Præjudicielt spørgsmål

Giver SBC-forordningen, og navnlig artikel 3, litra b), mulighed for at udstede et supplerende beskyttelsescertifikat for en enkelt bestemt aktiv ingrediens eller en kombination af aktive ingredienser, når:

- a) et grundpatent, der er i kraft, beskytter den enkelte bestemte aktive ingrediens eller en kombination af aktive ingredienser i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i SBC-forordningens artikel 3, litra a), og
- b) et lægemiddel, der indeholder den enkelte bestemte aktive ingrediens eller kombination af aktive ingredienser sammen med en eller flere andre aktive ingredienser, er genstand for en gyldig tilladelse, som er udstedt i overensstemmelse med direktiv 2001/83/EF ⁽¹⁾ eller 2001/82/EF ⁽²⁾, som er den første tilladelse til at markedsføre den enkelte bestemte aktive ingrediens eller kombination af aktive ingredienser?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6.11.2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler, EFT L 311, s. 67.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/82/EF af 6.11.2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for veterinærlægemidler, EFT L 311, s. 1.